

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

4. kehottaa komissiota varmistamaan, että tulevassa pöytäkirjassa kalastusmahdollisuudet mukautetaan tieteellisiin lausuntoihin, kalakantojen arvioihin sekä kalastusalan tarpeisiin; vaatii myös, että teknisiä toimenpiteitä ja kalastusmahdollisuuksia koskevat päätökset on tehtävä tieteellisten lausuntojen pohjalta ja yhteistyössä kalastajien kanssa;
5. kehottaa komissiota varmistamaan, että tulevilla pöytäkirjoilla tuetaan Marokon kalastuksenhoitojärjestelmän kehitystä, kuten valvontaa ja seurantaa, tieteellistä tutkimusta, paikallisten kalastuslaivastojen kehitystä sekä koulutusta;
6. kehottaa komissiota varmistamaan, että alan tukea käytetään entistä tehokkaammin, ja vaatii, että seurantaa tehostetaan; katsoo, että kalastuskumppanuussopimukseen pitää sisältyä tehokkaita seurantakeinoja, joiden avulla varmistetaan, että kehitykseen ja erityisesti kalastusalan infrastruktuurin parantamiseen osoitetut varat käytetään asianmukaisesti;
7. kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla saadaan tarpeelliset tiedot pöytäkirjan täytäntöönpanosta ja siten tehdään lainsäädäntömenettelystä mahdollisimman avoin;
8. kehottaa komissiota sisällyttämään kalastuskumppanuussopimukseen ihmisoikeuslausukseen, kuten parlamentti vaati ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa 25. marraskuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾;
9. kehottaa komissiota varmistamaan, että tulevassa pöytäkirjassa noudatetaan kaikilta osin kansainvälistä oikeutta ja että se hyödyttää paikallisia väestöryhmiä, joita asia koskee;
10. kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille yksityiskohtaisen kirjallisen kertomuksen, jossa kuvataan, missä määrin parlamentin esittämät toiveet on otettu huomioon tulevassa pöytäkirjassa;
11. kehottaa komissiota lisäksi noudattamaan toimielinten välistä kehyssovimusta ja kunnioittamaan parlamentin asemaa Lissabonin sopimuksen määräysten mukaisesti;
12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, jäsenvaltioille ja Marokon hallitukselle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0434.

Rahoituskriisin vaikutus puolustusalaan

P7_TA(2011)0574

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. joulukuuta 2011 rahoituskriisin vaikutuksista EU:n jäsenvaltioiden puolustusalaan (2011/2177(INI))

(2013/C 168 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston ja erityisesti 21, 42, 45 ja 46 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja sen pöytäkirjan N:o 10,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan unionin turvallisuusstrategian "Turvallisempi Eurooppa oikeudenmukaisemmassa maailmassa" ja sen täytäntöönpanoa koskevan selvityksen "Turvallisuudesta huolehtiminen muuttuvassa maailmassa", joka laadittiin EU:n korkean edustajan vastuulla ja joka hyväksyttiin 11.-12. joulukuuta 2008 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa,

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2008 asettamat tavoitteet, jotka koskevat Euroopan sotilaallisia valmiuksia,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2011, 23. toukokuuta 2011, 31. tammikuuta 2011 ja 9. joulukuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (YTPP), sotilaallisten valmiuksien yhdistämisestä ja yhteiskäytöstä, YTPP:sta ja sotilaallisten valmiuksien kehittämisestä,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2011 tehdyn neuvoston päätöksen 2011/411/YUTP Euroopan puolustusviraston perussäännöstä, kotipaikasta ja sen toimintaa koskevista säännöistä sekä yhteisen toiminnan 2004/551/YUTP kumoamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon korkean edustajan / varapuheenjohtajan YTPP:tä koskevan raportin, joka esiteltiin 18. heinäkuuta 2011 pidetyssä ulkoasiainneuvoston kokouksessa,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/43/EY yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/81/EY hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhan-kintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusallalla ja direktiivien 2004/17/EY ja 2004/18/EY muuttamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehityksestä Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen ⁽⁴⁾, 23. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman siviili- ja sotilasyhteistyöstä sekä siviili- ja sotilasvalmiuksien kehittämisestä ⁽⁵⁾ ja 10. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan turvallisuusstrategian ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽⁶⁾ sekä samaa aihetta koskevat aikaisemmat päätöslauselmat,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A7-0428/2011),

Yleisiä näkökohtia

1. panee huolestuneena merkille viime vuosina paljon yleistyneen suuntauksen leikata puolustusbudjetteja useimmissa EU:n jäsenvaltioissa rahoitus-, talous- ja velkakriisin seurauksena sekä leikkausten mahdolliset kielteiset vaikutukset jäsenvaltioiden sotilaallisiin valmiuksiin ja sen vuoksi EU:n mahdollisuuksiin vastata tehokkaasti rauhanturvaa, konfliktien estoa ja kansainvälisen turvallisuuden lujittamista koskeviin velvollisuuksiinsa Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden mukaisesti, jos jäsenvaltiot eivät pysty korvaamaan menetyksiään tehostetulla eurooppalaisella yhteistyöllä ja koordinoinnilla; korostaa tässä yhteydessä, että puolustus on yleinen hyödyke, joka vaikuttaa kaikkien Euroopan kansalaisten turvallisuuteen, ja että jäsenvaltioiden on vastattava omasta osuudestaan yhteistyötä, taakanjakoa ja kustannustehokkuutta koskevien periaatteiden hengessä;

2. varoittaa, että koordinoimattomat puolustusbudjetin leikkaukset saattavat johtaa tiettyjen Euroopan sotilaallisten valmiuksien täydelliseen menettämiseen; panee tyytyväisenä merkille ja tukeekin sitä, että neuvosto kannustaa jäsenvaltioita vaihtamaan tietoja tarvittaessa ja lisäämään avoimuutta nykyisten ja tulevien puolustusbudjetin leikkausten yhteydessä, ja kehottaa tekemään vaikutustenarvioinnin näistä budjettileikkauksista, jotta voidaan kehittää YTPP:tä tukevia valmiuksia; muistuttaa, että puuttuminen Libyan tilanteeseen osoitti selkeästi, että edes Euroopan valtioiden liittouma ei pysty toteuttamaan tämänkaltaista operaatiota ilman Yhdysvaltojen tukea;

⁽¹⁾ EUVL L 183, 13.7.2011, s. 16.

⁽²⁾ EUVL L 146, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 216, 20.8.2009, s. 76.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0228.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0419.

⁽⁶⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 63.

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

3. panee merkille jatkuvan suhteettoman riippuvuuden Yhdysvalloista puolustusasioissa, sillä Yhdysvaltojen osuus Atlantin liiton kaikista puolustusbudjetista on noussut 75 prosenttiin, ja katsoo sen vuoksi, että eurooppalaisten liittolaisten on lisättävä osuuttaan puolustusbudjetista; panee huolestuneena merkille, että äskettäin tehdyt budjettileikkaukset ovat jälleen yksi osoitus siitä, että jäsenvaltioiden turvallisuuden ja puolustuksen alaan investoimat ja käyttämät määrärahat ovat olleet liian vähäiset yli vuosikymmenen ajan;
4. kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita tekemään tiiviimpää yhteistyötä ja koordinoimiaan toimiaan Euroopan turvallisuusstrategiassa esitettyjä yhteisiä uhkia vastaan yhä monimutkaisemmassa ja arvaamattomammassa turvallisuusympäristössä ja kantamaan täydellisesti oman vastuunsa Euroopan, Euroopan naapurivaltioiden ja koko maailman rauhasta ja turvallisuudesta; tunnustaa samalla, että kaikki uhat eivät ole luonteeltaan sotilaallisia ja että EU:lla on kriisien ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi käytössään monenlaisia välineitä, kuten siviilivoimavaroja ja teknisen avun välineitä; muistuttaa jäsenvaltioita niiden toistuvista sitoumuksista, kuten perussopimukseen ja Eurooppa-neuvoston päätelmiin sisältyvistä sitoumuksista, jotka koskevat sotilaallisten valmiuksien tehostamista, ja kehottaa niitä varmistamaan, että sitoumukset täytetään;
5. toistaa näkemyksensä, että vahvistetuilla Euroopan puolustusvalmiuksilla parannetaan EU:n strategista riippumattomuutta ja edistetään merkittäväällä tavalla kollektiivista turvallisuutta Naton ja muiden kumppanuuksien yhteydessä; korostaa Lissabonin sopimuksen määräysten tarjoamia mahdollisuuksia tässä yhteydessä ja kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan pysyvää rakenteellista yhteistyötä, määrittämään ehdot solidarisuuslausekkeen ja keskinäisen avunannon lausekkeen soveltamiselle ja hyödyntämään täysimääräisesti Euroopan puolustusvirastoa;
6. korostaa eri tavoitetasoja unohtamatta, että jäsenvaltiot käyttävät yhteenlaskettuna noin 200 miljardia euroa vuodessa puolustukseen, mikä vastaa vain noin kolmasosaa Yhdysvaltojen puolustusbudjetista, mutta on kuitenkin merkittävä määrä, joka osoittaa, kuinka kalliiksi yhteisen eurooppalaisen puolustuksen puuttuminen tulee;
7. pitää valitettavana tapaa, jolla suurin osa mainituista varoista käytetään, koska niiden käyttö perustuu koordinoimattomiin kansallisiin puolustussuunnittelupäätöksiin, mikä johtaa paitsi jatkuviin puutteisiin valmiuksissa usein myös tuhlaavaan ylikapasiteettiin ja päällekkäisyyksiin sekä puolustusteollisuuden ja -markkinoiden pirstoutumiseen, mistä on seurauksena, että EU:lla ei ole näköpiirissään 200 miljardin euron määrärahoja eikä myöskään resursseja eikä mahdollisuuksia niihin;
8. katsoo, että talous- ja rahoituskriisiä voidaan käyttää mahdollisuutena EU:n puolustuspolitiikkojen yhdistämiseksi, koska tällä voidaan tarjota pontta, jotta pitkään valmistellut kunnianhimoiset uudistukset saadaan viimeinkin aikaan ja toteutetaan;
9. kehottaa jäsenvaltioita edellä esitetyn perusteella hyväksymään sen, että yhteistyön lisääminen on paras tapa edetä ja että jäsenvaltiot voivat kehittää valmiuksiaan kustannustehokkaammalla tavalla ilman, että tämä vähentää niiden suvereniteettia, erityisesti (A) parantamalla puolustussuunnittelun koordinointia, sotilaallisten vaatimusten yhdenmukaistaminen ja yhteentoimivuuden lisäämistä koskevat toimet mukaan luettuina, (B) tiettyjen valmiuksien ja tukirakenteiden yhteen kokoamisella ja yhteiskäytöllä, (C) tehostamalla tutkimusta ja teknologian kehittämistä koskevaa yhteistyötä, (D) edistämällä teollista yhteistyötä ja yritysten yhteensulautumisia ja (E) optimoimalla puolustushankinnat ja poistamalla markkinaesteet;
10. korostaa, että EU:lla on käytössään välineet ja mekanismit, joilla voidaan auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan jäljempänä mainitut tavoitteet, esimerkiksi kartoittamalla ne alat, joilla EU voisi myöntää lisärahoitusta (F);
11. tunnustaa kuitenkin edellä mainitusta huolimatta, että riittävän teollisuus- ja teknologiapohjan ylläpitäminen ja toimitusvarmuuden takaaminen ovat välttämättömiä kansalliselle puolustukselle, jonka ei pidä perustua pelkästään taloudellisiin tavoitteisiin;

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

12. katsoo, että kaikkien puolustusalaan koskevien EU:n toimien, jotka toteutetaan rahoituskriisin vuoksi, olisi keskityttävä Euroopan puolustusvirastoon, sillä se voi vastata laajasti puolustuspolitiikan suurista linjamuutoksista ja suunnittelusta, mutta ei pysty siihen nykyisessä muodossaan; kehottaa parantamaan Euroopan puolustusviraston rakennetta, sillä sen määrärahojen, henkilöstön, vastualueiden ja yleisten toimivaltuuksien lisääminen olisi kustannustehokasta pitkällä aikavälillä ja antaisi virastolle paremmat mahdollisuudet optimoida EU:n puolustusalaan ja erityisesti pyrkiä välttämään kustannuksia aiheuttavat päällekkäisyydet ja taloudellisesti kestämaton puolustuspolitiikka;

(A) Puolustus suunnittelun koordinoinnin parantaminen

13. toistaa jäsenvaltioille osoittamansa kehotuksen, joka koskee yhteisten kriteerien ja yhdenmukaistetun aikataulun mukaisesti laadittavia järjestelmällisiä ja perusteellisia turvallisuus- ja puolustuskatsauksia; katsoo, että edellä mainitusta voitaisiin kehittää pysyvä talousarviomenettelyyn liittyvä operaatio, eräänlainen turvallisuus- ja puolustuskatsauksia koskeva eurooppalainen ohjausjakso;

14. korostaa, että näiden koordinoitujen katsausten tarkoituksena olisi lopettaa eristäytymisen käytäntö kansallisessa puolustus suunnittelussa ja ottaa käyttöön jäsenllyen keskustelun foorumi, mikä antaisi jäsenvaltioille mahdollisuuden tarkastella laajempaa kokonaisuutta, eurooppalaista näkökulmaa, ennen kuin ne tekevät omia puolustusvalmiuksiaan koskevia strategisia päätöksiä; korostaa, että aloitteella olisi täydennettävä kyseisten jäsenvaltioiden koordinoitua Naton puolustus suunnitteluprosessissa;

15. vaatii jälleen kerran laatimaan turvallisuudesta ja puoluksesta EU:n valkoisen kirjan, jolla kehitetään ja pannaan täytäntöön Euroopan unionin turvallisuusstrategia ja jossa puolustustavoitteet, -intressit ja -tarpeet määritellään paremmin käytettävissä olevien välineiden ja keinojen pohjalta ja otetaan samalla huomioon myös turvallisuuden muut kuin perinteiset näkökohdat; korostaa, että valkoinen kirja olisi laadittava ja sitä olisi päivitettävä säännöllisesti kansallisten katsausten perusteella, jotka olisi otettava huomioon siten, että kansallinen puolustus suunnittelu yhdistetään yhteisiin turvallisuusnäkömiin ja uhkien arviointiin; korostaa, että tällainen valkoinen kirja lisää luottamusta ja tarjoaa tarkkaa strategista ohjausta mallille, minkä mukaan EU:n joukot pitäisi muodostaa, koska siinä vahvistetaan yhteinen näkemys haasteista ja ratkaisuksista;

16. palauttaa mieliin, että Lissabonin sopimus on vahvistanut Euroopan puolustusviraston asemaa tuettaessa jäsenvaltioita niiden toimissa yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan sotilaallisten voimavarojen parantamiseksi, ja ehdottaa sen vuoksi, että jäsenvaltiot pyytävät virastoa selvittämään mahdollisuuksia parantaa Euroopan puolustus suunnittelun koordinoitua; muistuttaa edelleen, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti Euroopan puolustusviraston tehtävänä on arvioida valmiussitoumuksia ja edistää operationaalisten tarpeiden yhdenmukaistamista, ja vaatii mainittujen tehtävien tehokkaampaa toteuttamista; suosittelee eurooppalaisen ohjausjakson ensi vaiheessa, että jäsenvaltiot voisivat toimittaa kansallisten puolustus- ja turvallisuuskatsaustensa luonnokset Euroopan puolustusvirastolle, joka arvioisi niitä erityisesti Euroopan puolustusviraston johtokunnan voimavarojen kehittämissuunnitelmassa vahvistamien ensisijaisten valmiuksien sekä muiden jäsenvaltioiden ja Naton puolustus suunnitteluprosessin suunnitelmien perusteella; katsoo, että hyvin lyhyellä aikavälillä Euroopan puolustusviraston olisi myös edistettävä merkittävästi Euroopan valmiuksien ja puolustusmateriaalipolitiikan määrittämistä;

17. katsoo, että seuraavassa vaiheessa jäsenvaltioiden olisi toteutettava vastavuoroisen kuulemisen prosessi, jonka tarkoituksena on jäsenvaltioiden sotilaallisten vaatimusten yhdenmukaistaminen ja kaikkien vaihtoehtojen selvittäminen, joilla voidaan parantaa kustannustehokkuutta EU:n tason, alueellisten, kahdenvälisten ja muiden järjestelyjen avulla;

18. kehottaa jäsenvaltioita karsimaan kyseisen prosessin yhteydessä myös nykyistä ylikapasiteettia erityisesti välineiden ja henkilöstön osalta, kun on kyse vähemmän tärkeistä operaatioista;

(B) Yhdistäminen ja yhteiskäyttö

19. on täysin vakuuttunut, että valmiuksien yhdistäminen ja yhteiskäyttö ovat muuttuneet vaihtoehdosta välttämättömyydeksi; tukee jäsenvaltioiden pyrkimyksiä määrittää lupaavimmat hankkeet osana prosessia, joka käynnistettiin Gentin ministerikokouksessa syyskuussa 2010 ja joka on marraskuussa 2010 julkistetun Saksan ja Ruotsin aloitteen mukainen, ja tunnustaa samalla, että yhdistäminen ja yhteiskäyttö eivät voi korvata valmiuksien todellista kehittämistä, vaan tehostaa ja parantaa sitä; panee merkille puolustusviraston ensimmäisten hankkeiden ryhmän, jota neuvosto kannatti 1. joulukuuta 2011; kehottaa jäsenvaltioita ja puolustusvirastoa esittämään yksityiskohtaisesti edistyksen konkreettisten tulosten saavuttamisessa ja kehottaa niitä määrittämään muita mahdollisuuksia viimeistään keväällä 2012; kehottaa jäsenvaltioita, erityisesti Weimarin kolmiota, mutta myös Weimar plus -kokoonpanoa, varmistamaan yhdistämisen ja yhteiskäytön onnistuminen toimimalla sen poliittisena moottorina;

20. korostaa, että erityisesti strategisten ja taktisten kuljetusten, logistisen tuen, huollon, tietoverkko- ja puolustuksen, tilakapasiteetin, tietoverkkojen puolustamisen, lääkinnällisen tuen, koulutuksen sekä tietyn erikoistuneen osaamisen aloilla jäsenvaltiolle voi olla suurta hyötyä joidenkin toimintojen ja resurssien yhdistämisestä ja yhteiskäytöstä, ilman että muodostuu sellaisia merkittäviä riippuvuuksia, jotka rajoittaisivat niiden itsenäistä päätöksentekoa; antaa vahvan tukensa aloitteille, joilla puututaan toimintakyvyssä oleviin puutteisiin seuraavilla aloilla: kuljetushelikopterit, ilmatankkaus, merivalvonta, miehittämättömät alukset, biologisia, kemiallisia, radiologisia ja ydinaineita koskeva varoitusjärjestelmä, improvisoitujen pommien torjunta, satelliittiyhteydet, komento- ja valvontajärjestelmät sekä tiedustelu- ja valvonta- ja tunnistamislaitteet ja -alustat, mukaan lukien satelliittijärjestelmien vaihtoehdot, kuten hyvin korkealla lentävät miehittämättömät HALE-ilma-alukset (High Altitude Long Endurance -alukset), ja tarvittava ympäristöystävällinen tekniikka, jolla saavutetaan laaja toiminnallinen vapaus ja kustannustehokkuus;

21. korostaa, että voimavarojen yhdistämisen on tapahduttava samaan aikaan erikoistumisen lisäämisen kanssa, jolloin tietyistä valmiuksista luopuvat jäsenvaltiot voivat luottaa siihen, että toiset pitävät niistä huolta, ja tunnustaa, että tämä edellyttää kansallisilta hallituksilta vakavaa poliittista sitoumusta;

22. pyytää jäsenvaltioita käyttämään luovasti erilaisia yhdistämisen ja yhteiskäytön malleja, kuten (1) yhdistämistä yhteisomistuksen avulla, (2) kansallisten voimavarojen yhdistämistä, (3) hankintojen yhdistämistä, (4) roolien ja tehtävien jakamista, sekä tarvittaessa edellä mainittujen yhdistelmiä, ja vaatii nopeaa edistymistä erityisesti edellä mainituilla aloilla;

23. kehottaa ensimmäiseksi jäsenvaltioita selvittämään "yhteisomistuksen" osalta, voivatko jäsenvaltioiden yhteenliittymät tai EU itse hankkia tiettyjä puolustusvälineitä yhteishankinnoilla siten, että esimerkkinä käytetään Naton puitteissa toteutetun strategisen ilmakuljetusvalmiuden, Naton AWACS-ohjelman ja EU:n Galileo-hankkeen kaltaisia aloitteita, tai etsimään mahdollisuuksia EU:n rahoituksesta taikka yhteisrahoituksesta jäsenvaltioiden yhteenliittymien hankkimille välineistöille; korostaa avaruusvalmiuden, miehittämättömien ilma-alusten ja kuljetuslentokoneiden kaltaisten kalleimpien välineiden yhteisomistuksen tarjoamia mahdollisuuksia;

24. korostaa toiseksi "kansallisessa omistuksessa olevien voimavarojen yhdistämistä", pitää neljän jäsenvaltion tekemään aloitetta Euroopan ilmakuljetusten johtoportaan erityisen käyttökelpoisena esimerkkinä, jonka yhteydessä nykyisten valmiuksien käyttö optimoidaan siten, että osa toimivallasta siirretään yhteiselle rakenteelle samalla kun voimavarat säilytetään kokonaan kansallisessa omistuksessa; katsoo, että tätä yhdistettyjen mutta erillisten valmiuksien mallia voidaan käyttää myös muilla operationaalisen tuen aloilla, joista voidaan mainita kuljetushelikopterit, merivalvontailma-alukset ja merikuljetusvoimavarat; katsoo, että mahdollinen toimivallan siirtäminen yhdennetylle rakenteelle on toteutettava joustavasti siten, että kaikki osallistujat eivät ole velvollisia siirtämään samoja toimivallan osia, millä vältetään tyytyminen pienimpään yhteiseen nimittäjään; pitää kuitenkin toivottavana, että jäsenvaltiot tarjoavat kansallisia valmiuksia kaikilla Euroopan ilmakuljetusten johtoportaan toiminta-aloilla;

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

25. korostaa kolmanneksi "hankintojen yhdistämisen" yhteydessä, esimerkiksi A400M -ohjelman yhteydessä, yhteisistä hankinnoista saatavia hyötyjä, jotka liittyvät mittakaavaetuihin, elinkelpoisen puolustusteollisuuden perustamiseen, yhteentoimivuuteen sekä yhdistämisen ja sen yhteiskäytön tarjoamiin mahdollisuuksiin tuen, huollon ja koulutuksen aloilla; pitää valittavana sitä, että mainitut edut menetetään monessa tapauksessa erilaisten vaatimusten ja työnjakoa koskevien sopimusten vuoksi, kuten Eurofighter-ohjelman tapauksessa; korostaa säästömahdollisuuksien täydellisen toteutumisen kannalta sen merkitystä, että yhteisesti hankittujen välineiden yhdenmukaisuus säilytetään koko niiden elinkaaren ajan yhteisen käyttötuen edistämiseksi; pyytää jäsenvaltioita harkitsemaan myös ulkoistettujen palvelujen yhdistämistä;

26. ottaa neljänneksi roolinjaon ja tehtäväjoon osalta huomioon, että tästä on olemassa myönteisiä esimerkkejä, kuten hävittäjälentäjien kouluttamista koskeva Ranskan ja Belgian yhteistyö, lentotukialusten yhteiskäyttöä koskeva Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan sopimus, helikopterilentäjien koulutusta koskeva Ranskan ja Saksan aloite sekä laivastoyhteistyötä koskeva Belgian ja Alankomaiden yhteistyö, joissa asianomaiset valtiot käyttävät kansallisia tukirakenteita yhdessä kumppaninsa kanssa; korostaa erityisesti koulutuksen ja sotaharjoitusten tarjoamia mahdollisuuksia ja korostaa erityisesti sotilasakatemioiden yhteiskäytön osalta koe- ja arviointimahdollisuuksien sekä lentäjien koulutusmahdollisuuksien merkitystä; katsoo erikoisosaamisen yhteydessä, että roolien ja tehtävien jakaminen on ainoa toteutettavissa oleva keino, jolla useimmat jäsenvaltiot voivat päästä käyttämään harvinaisia valmiuksia, kuten biologisia, kemiallisia, radiologisia ja ydinaineita koskevaa varoitusjärjestelmää ja sairaalalentokoneita;

27. muistuttaa, että Euroopan puolustusviraston merkittävä rooli monenvälisen hankkeiden ehdottamisessa, jäsenvaltioiden ohjelmien koordinoinnissa ja T&K:n hallinnassa on määritetty perussopimuksessa; korostaa jo meneillään olevien Euroopan puolustusviraston johtamien hankkeiden merkitystä, joista voidaan mainita helikopterikoulutusohjelma, improvisoituja pommeja torjuva rikostekninen laboratorio ja sen käyttö Afganistanissa, ja vaatii edistymistä muissa hankkeissa, kuten Euroopan lentokuljetuskaluston muodostamisessa; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään puolustusviraston tarjoamia mahdollisuuksia hallinnollisen ja oikeudellisen tuen aloilla ja luovuttamaan yhteistyöaloitteiden hallinnan puolustusviraston toimivaltaan ja korostaa, että Euroopan puolustusvirastolle on annettava välineet selviytyä sen vastuualueen laajentumisesta;

28. tunnustaa kahdenväliset ja alueelliset aloitteet, kuten vuonna 2010 tehty Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan väliset puolustussopimukset, Pohjoismaiden puolustusyhteistyön ja Baltian maiden puolustusyhteistyön, merkittäviksi askeliksi järjeistettäessä resurssien käyttöä ja korjattaessa valmiuksissa olevia lyhyen aikavälin puutteita; panee merkille ehdotukset samankaltaisesta yhteistyöstä muilla alueilla, kuten Visegrád-ryhmän maissa; katsoo kuitenkin, että jäljellä on merkittäviä rakenteellisia puutteita, jotka on korjattava koordinoitusti EU:n tasolla, ja että tietyssä vaiheessa nämä kahdenväliset tai alueelliset järjestelyt onkin sisällytettävä laajempiin EU:n puitteisiin ja samalla on varmistettava, että tällaisilla aloitteilla ei vaikuteta YTPP:n kehittämiseen eikä millään tavalla aiheuteta sille esteitä; katsoo tässä yhteydessä, että Euroopan puolustusviraston olisi vastattava toimien yleisen yhdenmukaisuuden varmistamisesta, ja kehottaa harkitsemaan edelleen myös sitä, kuinka pysyvää rakenteellista yhteistyötä koskevia perussopimuksen määräyksiä voitaisiin käyttää yleisten koordinoitupuitteiden varmistamiseen;

29. katsoo, että EU:n pysyvä siviili- ja sotilasalan operatiivinen esikunta, jonka perustamista Euroopan parlamentti on toistuvasti vaatinut, parantaisi huomattavasti EU:n kykyä tukea kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta, ja että toisaalta se tuottaisi pitkällä aikavälillä myös säästöjä kansallisissa puolustusmäärärahoissa yhdistämisen ja yhteiskäytön avulla; korostaa, että tarvitaan komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan poliittista ohjausta, ja kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa jatkamaan "Weimarin aloitteen" mukaisia toimia ja selvittämään mahdollisimman nopeasti neuvostolle heinäkuussa 2011 esitellyn mallin mukaisen itsenäisen operatiivisen suunnittelun ja sen mukaisten valmiuksien, jotka koostuvat kahdesta erillisestä (siviili- ja sotilasalan) komentoketjusta, perustamisen oikeudellisia vaihtoehtoja;

30. pitää myönteisenä "älykästä puolustusta" koskevaa Naton aloitetta ja vahvistaa EU:n ja Naton jatkuvan yhteistyön ja EU:n ja Naton välisten kiistojen purkamisen merkityksen kaikilla tasoilla tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi; korostaa, että EU:n ja Naton välisen käytännön yhteistyön tehostaminen erityisesti vastattaessa rahoituskriisin haasteisiin on välttämätöntä; kehottaa erityisesti Euroopan puolustusvirastoa ja Naton strategisen tason transformaatioesikuntaa tekemään tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kummankin järjestön yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskevat hankkeet täydentävät toisiaan ja ne toteutetaan aina kehyksessä, jolla tarjotaan eniten lisäarvoa;

31. panee merkille mahdollisuuden yhdistää tietoverkkopuolustuksen voimavaroja, kun otetaan huomioon Euroopan verkkojärjestelmien yhdentäminen, ja katsoo, että EU:n koordinoitua tällä alalla on lisättävä;

(C) Puolustusalan tutkimuksen ja teknologian kehittämisen tukeminen

32. muistuttaa tutkimuksen ja innovoinnin merkityksestä turvallisuus- ja puolustusalailla, sillä se muodostaa Euroopan puolustusteollisuuden kilpailukyvyyn ja kestävyysperustan, samoin kuin sen merkityksestä Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvien kestävä kasvua koskevien tavoitteiden saavuttamisessa; huomauttaa, että nykyinen tutkimus ja kehittämistoiminta (T&K) on ratkaisevassa asemassa tulevan teknologisen edistymisen hallinnan kannalta; pitää valitettavana, että vain 1 prosentti EU:n jäsenvaltioiden puolustusmenojen kokonaismäärästä käytetään tutkimukseen ja kehittämiseen, kun taas 50 prosenttia käytetään edelleen henkilöstömenoihin, ja pitää erityisen valitettavana sitä, että useimmissa jäsenvaltioissa T&K:n osuus on alle yhden prosentin; vaatii jäsenvaltioita kiireellisesti jättämään T&K:n menoleikkausten ulkopuolelle;

33. pitää valitettavana, että yhteistyöhankkeiden mittakaavaedut jäävät edelleen suurelta osin käyttämättä, koska noin 85 prosenttia T&K:n määrärahoista käytetään edelleen kansallisella tasolla ja valtaosa jäljelle jäävästä osasta käytetään kahdenvälisellä eikä monikansallisella tasolla, minkä vuoksi jäsenvaltioiden kehitys hajanaistuu; muistuttaa, että Euroopan puolustusministerit hyväksyivät marraskuussa 2007 yhteiset arviointiperusteet, joiden tavoitteena on nostaa puolustuksen tutkimusta ja kehittämistä koskevat määrärahat 2 prosenttiin puolustusmenojen kokonaismäärästä sekä eurooppalaiseen yhteistyöhön perustuvan tutkimus- ja kehittämistoiminnan määrärahat 20 prosenttiin;

34. korostaa Euroopan puolustusviraston merkittävää roolia puolustusta koskevien yhteisten tutkimushankkeiden koordinoinnissa ja suunnittelussa; korostaa tutkimusyhteistyön merkitystä yhteentoimivuuden tehostamisen kannalta ja viime kädessä kansallisten asevoimien varusteiden ja valmiuksien yhdenmukaisuuden tehostamisen kannalta, koska tutkimus on kaikkien varusteluohjelmien ensimmäinen vaihe;

35. muistuttaa, että yhä useamman teknologian muodon yhteydessä sovelletaan kaksikäyttökäyttöä, ja muistuttaa sen vuoksi Euroopan puolustusalan ja siviilialan turvallisuustutkimusohjelmien enenevästä keskinäisestä täydentävyydestä ja synergiavaikutuksista; kehottaa Euroopan puolustusvirastoa ja komissiota jatkamaan toimiansa koordinoitua turvallisuus- ja puolustusalan tutkimuksen eurooppalaisen puiteyhteistyön yhteydessä, jotta synergiaedut voidaan maksimoida tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemän puiteohjelman "turvallisuusosion" yhteydessä erityisesti biologisia, kemiallisia, radiologisia ja ydinaineita koskevan varoitusjärjestelmän, improvisoitujen pommien torjunnan, miehittämättömien ilma-alusjärjestelmien, merivalvonnan, tiedonhallinnan ja tietojenkäsittelyn sekä tietoverkkojen puolustamisen kaltaisilla aloilla;

36. korostaa erityisesti, että turvallisuustutkimusta on jatkettava riippumattomana osatekijänä seuraavassa Horizon 2020 -ohjelmassa; katsoo, että turvallisuusosiota olisi laajennettava nykyisestä, niin että osiossa näkyisi myös se, että innovaatioiden ja teknologian siirto siviiliteollisuuden ja puolustusteollisuuden välillä on välttämätöntä, mutta katsoo, että turvallisuusosiossa on edelleen keskityttävä siviilipuoleen ottaen kuitenkin samalla asianmukaisesti huomioon ohjeiden ja hankkeiden kaikki asiaa koskevat puolustukseen liittyvät vaatimukset;

37. korostaa, että samoin kuin siviilipuolen tutkimustuloksia voidaan käyttää puolustussovelluksissa, myös puolustustutkimuksen tulokset hyödyttävät monesti koko yhteiskuntaa; palauttaa esimerkkeinä mieleen erityisesti internetin ja GPS:n; katsoo, että pitkällä aikavälillä seuraavissa puiteohjelmissa voitaisiin pyrkiä kiinnittämään enemmän huomiota puolustustutkimukseen, jotta voitaisiin lisätä yhteistyöhön perustuvaa eurooppalaista tutkimusta ja edistää hajanaisten kansallisten varojen yhteiskäyttöä;

38. korostaa kuitenkin, että mitään varoja ei pidä siirtää siviilitutkimuksesta ja EU:n rahoittaman puolustustutkimuksen ensisijaisena tavoitteena olisi oltava EU:n kriisinhallintavalmiuksien kehittäminen ja keskittyminen kaksikäyttösovellusten tutkimukseen;

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

39. muistuttaa, että kuten seitsemännen puiteohjelman oikeusperustassa todetaan, seitsemännellä puiteohjelmalla tuetun tutkimuksen olisi noudatettava eettisiä peruseriaatteita, Euroopan unionin perusoikeuskirjan sisältämät periaatteet mukaan luettuina; kehottaa komissiota parantamaan tapaa, jolla se valvoo eettisten periaatteiden toteutumista, kun se arvioi seitsemännen puiteohjelman turvallisuusalan tutkimusohjelmiin osallistumisen kelpoisuusperiaatteita; kehottaa komissiota lisäksi edellyttämään kaikissa seitsemännestä puiteohjelmasta ja tulevista tutkimusohjelmista rahoitettavissa hankkeissa eettisten ja yhteiskunnallisten vaikutusten arviointia;

40. korostaa, että SEUT:n 185 artiklan mukaisesti EU voi osallistua jäsenvaltioiden yhteenliittymän käynnissä olevien tutkimus- ja kehittämissohjelmien rahoittamiseen; katsoo, että olisi perehdyttävä mahdollisuuteen hyödyntää mainittua artiklaa siten, että sillä nopeutetaan YTPP:n operaatiovalmiuksien kehittämistä;

41. muistuttaa, että vastaavia synergiaetuja on etsittävä myös Euroopan avaruusohjelmista, ja kehottaa jatkamaan Euroopan puolustusviraston, komission ja Euroopan avaruusviraston toimien koordinoitua eurooppalaisten yhteistyöpuitteiden yhteydessä erityisesti avaruustieteellisten kaukokartoitusohjelmien ja avaruustilannetietoisuuden aloilla; vaatii MUSIS-, GMES- ja ERDS-ohjelmien tiivistä koordinoitua maanhavainnoinnin yhteydessä ja paikkatietoinfrastruktuuria koskevien siviili- ja sotilaallisten standardien yhtenäistämistä; vaatii, että GMES-hankkeen rahoittamista EU:n talousarviosta on jatkettava seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä (2014–2020);

(D) Euroopan puolustuksen teknologisen ja teollisen perustan kehittäminen

42. muistuttaa, että on edettävä Euroopan puolustuksen teknologisen ja teollisen perustan vahvistamisessa, sillä teknologian jatkuva kehittyminen, lisääntyvä kansainvälinen kilpailu ja puolustusmäärärahojen leikkaukset ovat aiheuttaneet sen, että yhdenkään EU:n jäsenvaltion puolustusteollisuus ei ole elinkelvoinen puhtaasti kansalliselta pohjalta; pitää valitettavana sitä, että huolimatta tietynlaajuisesta keskittymisestä Euroopan avaruusteollisuudessa puolustusteollisuus on maavoimien ja laivaston aloilla edelleen ylivoimaisesti suurimmalta osaltaan jakautunut valtioiden rajojen mukaisesti; varoittaa jäsenvaltioita mahdollisuudesta, että puolustusinvestointien leikkaukset saattavat Euroopan puolustusteollisuuden ja tekniset innovaatiot alttiiksi vaaralle, että ne joutuvat strategisilta etunäkökohdiltaan erilaisten kolmansien maiden valvontaan;

43. katsoo, että A-osassa kuvatulla turvallisuus- ja puolustuskatsauksien koordinoinnilla olisi tähdittävä EU:n jäsenvaltioiden puolustushankintojen yhdenmukaistamiseen, mikä on ennakkoehto sille, että kysyntäpuolella luodaan olosuhteet, jotka mahdollistavat Euroopan puolustusteollisuuden ylikansallisen rakenneuudistuksen onnistumisen;

44. tunnustaa, että yksi rakenneuudistuksen todennäköisistä seurauksista on luopuminen jostakin kansallisen teollisuuden kannattamattomasta kapasiteetista, mutta korostaa, että tällaisen rakenneuudistuksen kaikkien keskipitkän ja pitkän aikavälin suunnitelmien tavoitteena olisi oltava ainakin työllistävä vaikutus; suosittaa sen vuoksi laajempaa uudelleensuuntaamista ja yhteistoimintaa, joka perustuu laajempaan erikoistumiseen, yhteentoimivuuteen ja täydentävyyteen; vaatii EU:n rahoituksen, kuten Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan globalisaatorahaston, käytön tehostamista ennakkoinnin ja sopeutumisen tukemisessa;

45. korostaa, että Euroopan puolustuksen teknologisen ja teollisen perustan edistäminen voi luoda kestäviä työpaikkoja Euroopan kansalaisille ja EU:n puolustusteollisuudelle;

46. korostaa, että teollisuuden rakennemuutoksen yhteydessä on varmistettava, että toimitusvarmuutta ei vaaranneta; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kehittämään nopeasti kokonaisvaltaisen ja kunnianhimoisen EU:n laajuisen toimitusvarmuusjärjestelmän, joka perustuu keskinäisiin takuisiin; kehottaa jäsenvaltioita ensimmäisenä toimenä kohti mainitun tavoitteen saavuttamista käyttämään täysin hyväkseen siirtodirektiiviä ja nopeuttamaan vuodelta 2006 peräisin olevan toimitusvarmuutta kiireellisten operaatioiden yhteydessä koskevan puitesopimuksen käyttöönottoa;

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

47. kehottaa Euroopan puolustusvirastoa muodostamaan yhteisen kannan myös keskeisestä teollisuuskaupaseista, joka on säilytettävä tai jota on kehitettävä Euroopassa; pyytää edellä mainitun yhteydessä Euroopan puolustusvirastoa arvioimaan riippuvuutta Euroopan ulkopuolisesta teknologiasta ja hankintalähteistä Euroopan strategista riippumattomuutta varten ja antamaan konkreettisia suosituksia jäsenvaltioille komission työn perusteella ja panee merkille, että komissiolla on myös tiettyjä ohjelmia, joilla pyritään vähentämään Euroopan riippuvuutta toimituksista ja energiasta;

48. katsoo, että yhteistyöhön perustuvat asehankintaohjelmat, kuten Euroopan puolustusviraston käynnistämä ja hallinnoima puolustusmateriaalialan yhteistyöorganisaatio, toimivat ratkaisevan tärkeinä kustannusten leikkaamisen, teollisuuden keskittymisen tukemisen, standardoinnin ja yhteentoimivuuden ja kansainvälisen kilpailukykyyn edistäjinä; korostaa Euroopan puolustusviraston roolia siltä osin kuin se edistää valmistusperiaatteiden muuntamista yhteistyöohjelmiksi ja kartoittaa mahdollisuuksia harjoittaa ensivaiheen yhteistyötä; kehottaa Euroopan puolustusvirastoa jatkamaan yhteistyötietokannan kehittämistä siten, että sen avulla kansallisia hankkeita voidaan yhdistää toisiinsa yhteistyömahdollisuuksina, ja kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tätä tietokantaa; kehottaa Euroopan puolustusvirastoa esittelemään puolustusalan yhteistyön parhaiden käytänteiden oppaan eurooppalaista puolustusmateriaalialaa koskevan yhteistyöstrategian mukaisesti;

49. kehottaa jäsenvaltioita välttämään jäykkiä työnjakosopimuksia yhteisten varusteluohjelmien yhteydessä ja ottaa huomioon "oikeudenmukaisten palautusten" kielteiset vaikutukset, jotka johtuvat työnjaon tehottomuudesta, mikä puolestaan hidastaa täytäntöönpanoa ja nostaa kustannuksia; vaatii oikeudenmukaisen palautuksen periaatteen korvaamista joustavammalla "maailmanlaajuisen tasapainon" käsitteellä, joka mahdollistaa tehokkaan EU:n laajuisen kilpailun sopimuspuolten valinnasta, edellyttäen että saavutetaan riittävä tasapaino, jonka avulla taataan, että keskisuuret teollisuuden toimijat voivat kilpailla tasavertaisesti suurten toimijoiden kanssa; pitää myönteisenä sitä, että "maailmanlaajuisesta tasapainosta" sovelletaan joukkojen suojelua koskevassa Euroopan puolustusviraston yhteisessä investointiohjelmassa, ja kehottaa virastoa panemaan mainitun käsitteen täytäntöön kaikilla toiminta-aloillaan siten, että lopullisena tavoitteena on yhtäläisten kilpailuedellytysten toteuttaminen Euroopan puolustustarvikemarkkinoilla ja pienten ja keskisuurten yritysten etujen huomioon ottaminen;

50. pyytää jäsenvaltioita hyödyntämään puolustusmateriaalialan yhteistyöorganisaation hallinnointikokeen Euroopan puolustusviraston valmisteleminen yhteisten ohjelmien täytäntöönpanossa ja kehottaa Euroopan puolustusvirastoa ja puolustusmateriaalialan yhteistyöorganisaatiota tekemään yhteistyötään koskevan hallinnollisen sopimuksen; muistuttaa, että jokainen EU:n jäsenvaltio voi halutessaan liittyä puolustusmateriaalialan yhteistyöorganisaatioon edellyttäen, että jäsenvaltio täyttää jäsenyysvaatimukset;

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään keskenään yhteistyötä puolustusalaan koskevan keskeisen näkökohdan eli verkkoturvallisuuden varmistamiseksi;

52. toteaa, että Euroopan puolustuksen teollista ja teknologista perustaa ei ole vielä määritelty oikeudellisesti EU:n tasolla, ja kehottaa komissiota ja Euroopan puolustusvirastoa analysoimaan tällaisen määrittelyn mahdollisia arviointiperusteita ja niiden vaikutusta; korostaa tässä yhteydessä, että yksi tärkeä peruste voisi olla EU:n jäsenvaltioiden alueille sijoitettujen mallivirastojen tuottama teknologinen lisäarvo; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan puolustusteollisuuden yleistavoitteen vahvistamista, jotta saataisiin selkeä pitkän aikavälin visio Euroopan puolustuksen teollisen ja teknologisen perustan kehittämiseksi;

53. panee merkille transatlanttisen teollisuuden yhteistyön merkityksen Euroopan kilpailukykyiselle puolustusteollisuudelle, sillä se voi helpottaa uuden teknologian saatavuutta, edistää korkeatasoista tuotekehitystä ja kannustaa alentamaan kustannuksia ja lyhentämään tuotantokykliä; panee niin ikään merkille yhteistyömahdollisuudet muiden ulkopuolisten kumppaneiden kanssa;

(E) Euroopan puolustustarvikemarkkinoiden perustaminen

54. muistuttaa, että Euroopan puolustusteollisuuden kilpailukykyyn parantaminen ja veronmaksajien etujen asianmukaisen huomioon ottamisen varmistaminen edellyttävät, että jäsenvaltioiden on nopeasti parannettava puolustusmarkkinoidensa avoimuutta ja läpinäkyvyyttä; katsoo, että sopimusten tekomenettelyjä puolustus- ja turvallisuusalalla koskeva direktiivi 2009/81/EY lujittaa sisämarkkinoita, sillä se vähentää hankintamenettelyjä koskevien sääntöjen erilaisuutta puolustusalalla ja lisää kilpailua kansallisilla markkinoilla, ja muistuttaa, että määräaika direktiivin 2009/81/EY saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

päättyi 21. elokuuta 2011; kehottaa komissiota antamaan määräaikaan mennessä kertomuksen jäsenvaltioiden voimaansaattamistoimista ja ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta voidaan varmistaa oikea-aikainen ja johdonmukainen siirtäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä asianmukainen täytäntöönpano;

55. korostaa, että direktiivi on räätälöity vastaamaan puolustus- ja turvallisuusalojen hankintasopimusten erityispiirteitä ja että sen seurauksena kaikkia SEUT:n 346 artiklan mukaisesta EU:n lainsäädännöstä poikkeavia sopimuksia voidaan pitää laillisina vain poikkeustapauksissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotta keskeiset kansalliset turvallisuusedut saadaan turvattua; kehottaa komissiota varmistamaan direktiivin sekä SEUT:n 346 artiklaan perustuvien poikkeusten asianmukaisen soveltamisen; korostaa, että tässä olisi hyötyä komission tekemästä arvioinnista, jossa raportoidaan hyvistä käytännöistä sekä tapauksista, joissa uusia sääntöjä on sovellettu väärin;

56. korostaa, että samansuuntaisesti niiden meneillään olevien toimien kanssa, joilla pyritään nykyaikaistamaan ja yhdenmukaistamaan EU:n julkisia hankintoja koskeva säännöstö, hallinnon yksinkertaistamiseen ja taakan vähentämiseen tähtäävien tavoitteiden olisi näytävä direktiivin käytännön soveltamisessa, ja korostaa, että rajatylittävien tarjouskilpailujen helpottamiseksi on tarkistettava soveltumattomia ja kohtuuttomia teknisiä vaatimuksia, jotka estävät sisämarkkinoiden toimintaa; muistuttaa lisäksi, että potentiaalisia aliruokitsijoita ei saisi syrjä kansallisuuden perusteella;

57. muistuttaa, että Euroopan puolustusviraston puolustusmateriaalihankintoja koskevien käytännösääntöjen ja hankintaketjua koskevien käytännösääntöjen mukaista järjestelyä sovelletaan vain sopimuksiin, jotka kuuluvat SEUT:n 346 artiklan mukaisen poikkeuksen piiriin; pyytää Euroopan puolustusvirastoa ja komissiota arvioimaan uudelleen mainitun järjestelmän asianmukaisuutta puolustushankintoja koskevan direktiivin voimaantulon jälkeen;

58. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan tärkeimmäksi ensisijaiseksi tavoitteeksi korruption torjunnan puolustushankinnoissa etenkin direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon perusteella ja pitää valitettavina korruption tuhoisia vaikutuksia, joita ovat erityisesti ylisuuret kustannukset, tarpeettomien, puutteellisten ja heikkolaatuisten välineiden hankinnat, yhteisten hankintaohjelmien ja yhteistyöohjelmien tyhjäksi tekeminen sekä markkinoiden avaamisen estäminen, mikä rasittaa huomattavasti kansallisia talousarvioita; korostaa läpinäkyvien ja kilpailulle avointen julkisten hankintamenettelyjen yleisen noudattamisen merkitystä ja kehottaa painokkaasti noudattamaan Naton / asevoimien demokraattisen valvonnan keskuksen parhaita käytänteitä, jotka koskevat lahjomattomuuden korostamista ja korruption vähentämistä puolustushankinnoissa; korostaa myönteisiä esimerkkejä, joista voidaan mainita valtion ja tarjouksen esittäjän väliset "puolustusalan korruption torjuntaa koskevat sopimukset", joita tehdään riippumattomien tarkkailijoiden myötävaikutuksella, ja järjestelmällinen parlamentaarinen valvonta tietyn rajan ylittävien hankintamenettelyn kaikissa vaiheissa, mikä on käytäntönä useassa jäsenvaltiossa;

59. korostaa, että korvausvaatimuksia voidaan perustella ainoastaan, jos ne ovat tarpeellisia olennaisten turvallisuusnäkökohtien suojelemiseksi SEUT:n 346 artiklan mukaisesti, niiden olisi noudatettava avoimuuden periaatetta eivätkä ne saa etenkin aiheuttaa korruption riskejä eivätkä häiritä Euroopan puolustustarvikemarkkinoiden toimivuutta;

60. kehottaa jäsenvaltioita, Euroopan puolustusvirastoa ja komissiota yhteistyössä edistämään korvauskäytäntöjen vaiheittaista lakkauttamista ja tukemaan samalla EU:n pienempien jäsenvaltioiden teollisuudenalojen integrointia Euroopan puolustuksen teknologisen ja teollisen perustaan muilla tavoin kuin korvausten avulla;

61. kehottaa komissiota ja Euroopan puolustusvirastoa tutkimaan keinoja, joilla puututaan muihin markkinoita vääristäviin käytänteisiin, kuten valtiontukeen ja vientitukeen, yhtäläisiä kilpailuedellytyksiä koskevan Euroopan puolustusviraston aloitteen mukaisesti;

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

62. katsoo, että nykyisessä taloustilanteessa eurooppalaisen tuotannon suosiminen puolustustarvikehankinnoissa voidaan nähdä eurooppalaisen solidaarisuuden muotona; kehottaa komissiota ja Euroopan puolustusvirastoa esittämään kustannushyötyanalyysin eurooppalaisen tuotannon suosimisesta erityisesti sellaisten puolustustarvikkeiden kohdalla, joiden osalta on tärkeää säilyttää strateginen omavaraisuus, sekä tilanteissa, joissa kolmansien maiden puolustusmarkkinoille ei ole vastavuoroista pääsyä; korostaa, että on tärkeää varmistaa eurooppalaisille puolustustarvikkeille parempi pääsy kolmansien maiden markkinoille;

63. muistuttaa, että lisensselvoitteista johtuva hallinnollinen rasite puolustukseen liittyvien tuotteiden EU:n sisäisessä kaupassa estää teollisuuden rakennemuutosta ja toimii merkittävänä ylikansallisten yhteistyöhön perustuvien asehankintaohjelmien esteenä; muistuttaa, että EU:n puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevan direktiivin 2009/43/EY saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä määräaika päättyi 30. kesäkuuta 2011 ja että jäsenvaltioiden on sovellettava uusia sääntöjä 30. kesäkuuta 2012 alkaen; kehottaa komissiota antamaan määräaikaan mennessä kertomuksen jäsenvaltioiden voimaansaattamistamista ja ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi;

64. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään parhaalla mahdollisella tavalla uusia vientilupia toisten jäsenvaltioiden asevoimille tärkeänä välineenä, joka parantaa toimitusvarmuutta EU:n laajuisesti;

65. korostaa, että direktiivin asianmukainen täytäntöönpano erityisesti yritysten välisten siirtojen osalta riippuu suuresti siitä, että jäsenvaltiot luottavat muiden jäsenvaltioiden vientivalvonnan asianmukaisuuteen; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan tiukasti neuvoston yhteiseen kantaan 2008/944/YUTP sisältyviä sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen velvoitteita, ja varmistamaan vaatimusten mukaisesti kaikkien lisenssihakemusten tehokkaan arvioinnin kunkin kahdeksan kriteerin perusteella; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa yhteisen kannan tarkistamisen yhteydessä arvioimaan niiden noudattamista jäsenvaltioissa sekä kauppa- että ulkopoliittisten näkökohtien perusteella, ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja demokraattiset periaatteet tuojamaissa mukaan luettuina;

66. toistaa korostavansa puolustustarvikkeiden standardoinnin merkitystä puolustustarvikkeiden yhtenäis- markkinoiden perustamisen kannalta sekä varusteluohjelmien yhteentoimivuuden ja niitä koskevan yhteistyön varmistamisen sekä hankkeiden ja operaatioiden yhdistämisen ja yhteiskäytön kannalta; kehottaa Euroopan puolustusvirastoa, komissiota ja Euroopan standardointielimiä (CEN, CENELEC, ETSI) yhteistyössä puolustusteollisuuden ja erityisesti Naton standardiviraston kanssa nopeuttamaan puolustus- ja turvallisuusalan teollisuuden sekä siviilitarvikkeiden ja puolustustarvikkeiden toisistaan poikkeavien standardien vähentämistä; suosittelee Euroopan puolustustarvikestandardien tietojärjestelmän ja puolustushankintojen eurooppalaisen käsikirjan käyttämistä ja edelleen kehittämistä;

67. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan käyttöön turvallisuus- ja varustelutuotteiden Euroopan laajuisen sertifiointin ja lopettamaan kestäättömän käytännön, jonka mukaisesti jokainen jäsenvaltio vaatii erillistä sertifiointia; korostaa, että mainittu aikaa vievä ja hankala prosessi nostaa merkittävästi valmistajien kustannuksia ja vähentää valmistajien kilpailukykyä siinä määrin, että se estää erityisesti pienempiä yrityksiä toimimasta markkinoilla; tukee Euroopan puolustusviraston työtä lentoturvallisuuden yhteydessä ja kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan Euroopan sotilaallisen lentoturvallisuusviraston perustamista Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) sotilaalliseksi rinnakkaisvirastoksi;

68. korostaa, että edellä mainitun standardoinnin ja vakauttamisen ei pitäisi kuulua yritysvetoiseen vaan EU:n menettelyyn eurooppalaisten etunäkökohtien ja yhteiskunnan todellisten tarpeiden vuoksi ja että kaikkien jäsenvaltioiden olisi periaatteessa voitava osallistua yhteisiin EU:n ohjelmiin ja yhteistoimintaan;

(F) EU:n tason rahoituksen uudet muodot

69. on vakuuttunut siitä, että erityisesti uuden monivuotisen rahoituskehiksen hyväksymisen yhteydessä on selvitettävä, voidaanko EU:n talousarvion määrärahoilla tukea jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä saavuttaa yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tavoitteet entistä kustannustehokkaammalla tavalla;

Keskiviikko 14. joulukuuta 2011

70. vaatii edellä olevan C-osan mukaisesti turvallisuutta koskevan tutkimuksen vahvistamista ja laajentamista tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelmassa, SEUT:n 185 artiklan soveltamista nykyisten tutkimus- ja kehittämisohjelmien yhteisrahoituksessa sekä uuden turvallisuusosion kehittämistä siten, että puolustustutkimuksen tutkimustuloksia voidaan käyttää siviilipuolen sovelluksissa yhteistyöhön perustuvan puolustustutkimuksen edistämiseksi;

71. katsoo, että koulutusyhteistyötä olisi tuettava EU:n varoilla kannustamalla verkostojen luomista puolustusteollisuuden, tutkimuslaitosten ja korkeakoulujen välillä; kehottaa toteuttamaan tarvittavat järjestelyt, joiden myötä "sotilaalliseen Erasmus-ohjelmaan" osallistuvien kadettien apurahat rahoitetaan EU:n talousarviosta, jotta kadeteille voidaan taata sama kohtelu kuin siviilipuolen korkeakoulujen opiskelijoille, jolloin edistetään yhteisen turvallisuuskäytännön ja turvallisuutta koskevan lähestymistavan kehittämistä;

72. suosittelee vakautusvälineen rahoituksen myöntämistä Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemialle siten, että keskitytään siviili- ja sotilasiantuntijoiden kouluttamiseen kriisinhallinnan ja YTPP:n aloilla sekä edistetään EU:n yhteistä turvallisuuskäytäntöä;

73. kehottaa jatkamaan mainitun akatemian roolin kehittämistä siten, että se toimii kansallisten sotilasakatemioiden ja siviilipuolen turvalliskoulutuslaitosten yhteistyön foorumina, jotta voidaan tunnistaa ja kehittää niiden yhteisiä ja kustannuksia säästäviä yhdistämisen ja yhteiskäytön hankkeita; kehottaa jäsenvaltioita muuttamaan Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian todelliseksi akateemiseksi laitokseksi, ja ehdottaa sen vahvan siviili- ja sotilaskomponenteista koostuvan toiminnan perusteella sen rahoittamista EU:n talousarviosta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä;

74. kehottaa kaikkia asianomaisia toimijoita arvioimaan, voisiko B-osassa esitetyn mallin mukainen EU:n varojen käyttö Galileo-ohjelman esimerkin mukaisesti olla toteuttamiskelpoinen ja kustannustehokas vaihtoehto erityisesti strategisten ja taktisten kuljetusten ja valvonnan aloilla;

75. kehottaa jäsenvaltioita kiireellisesti korottamaan Euroopan puolustusviraston määrärahoja ja tunnustamaan viraston tuoman lisäarvon korvaamalla yhteisesti viraston kansallisten määrärahojen leikkaukset; pitää valitettavana sitä, että puolustusvirastoa koskevassa päätöksessään neuvosto ei myöntänyt virastolle monivuotista rahoituskehystä, joka olisi verrattavissa EU:n yleiseen talousarvioon;

76. huomauttaa, että vaatimattoman talousarvion turvin toimiva EU:n satelliittikeskus on osoittanut tehokkuutensa ja tarjoamansa lisäarvon monenlaisissa turvallisuus- ja puolustusoperaatioissa; muistuttaa satelliittikuvien kasvavasta kysynnästä myös Pohjois-Afrikan viimeaikaisten tapahtumien vuoksi; kehottaa jäsenvaltioita myöntämään keskukselle enemmän määrärahoja ja katsoo, että sitä olisi rahoitettava EU:n talousarviosta, koska sitä käytetään siviili- ja sotilasalalla;

77. pitää myönteisinä neuvoston puheenjohtajavaltion Puolan ponnisteluja ATHENA-mekanismin uudelleentarkastelussa; kannustaa jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan, jotta päästään sopimukseen yhteisestä rahoituksesta; pyytää jäsenvaltioita harkitsemaan ATHENA-mekanismin tarkistamisen yhteydessä mahdollisuutta ulottaa mekanismi koskemaan niiden toimien ja hankintojen yhteistä rahoitusta, joilla tuetaan Euroopan puolustusalan kustannustehokkuuden parantamista, koska edellä mainittua ei voida rahoittaa EU:n talousarviosta, ja toimitettujen laitteiden yhteistä rahoitusta;

*

* *

78. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle, neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, Naton parlamentaarille yleiskokoukselle sekä Naton pääsihteerille.